

125 éve született dr. Borbás Gáspár

2009 július 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

125 évvel ezelőtt, 1884. július 26-án született Budapesten, Borbás Gáspár. Borbás egészen fiatalon lett az FTC játékosa. Már 1900-ban - alig 16 évesen - a felnőtt csapat balszélsője volt. Legnagyobb erénye a gyors elfutás, labdatovábbítás volt.

Rendkívül népszerű volt mind a játékosok, mind a közönség körében. Fritz a csapat kapusa még verset is írt róla, amit ismert dallamokra énekelgettek összejöveteleiken:

Most jön csak az igazi
Névszerint Borbás Gáspár,
? a csapatunk lelke,
Csatársorunk balszélsője,
és van ok rajongani
most kiért-
a legjobb magyar futballistáért.

? volt az első nagy ELS?! ? szerezte az FTC első bajnoki gólját, ? volt a magyar válogatott első góllövője. ? volt elsőszőr 25-szörös válogatott Magyarországon. És ? volt Magyarországon az első "Dr." labdarúgó, amely címet ügyvédként szerezte. Kevésbé lexikális adat, de abban is ? volt az első, aki "testért" kapott a pályán, mint azt 101 esztendővel ezelőtt a Nemzeti Sport megírta: *"? a leghíresebb magyar játékos, külföldön is ?t tartják a legnagyobbra. Arra a hírre, hogy játszik, taktikát cserél az ellenfél és egy játékost kizárólag az ? lefogására rendelnek ki."* Émég egy dologban első és egyetlen, ? volt az, aki mindkét FTC-pálya avatóján szerepelt, úgy a régi Soroksári úton, mint 1911-ben az Üllői úton.

103 tétmérkőzésen lépett pályára a Ferencvárosban, ötszörös magyar bajnok és egyszeres kupagyőztes.

A Ferencvárosból 28 mérkőzésen szerepelt a nemzeti csapatban 1903. április 5. (Magyarország - Csehország: 2-1) és 1916. október 1. (Magyarország - Ausztria: 2-3) között. A MAC csapatából 13 alkalommal volt válogatott.

Az idős dr. Borbás Gáspár

1972-ben, 88 esztendősen a következőket mondta magnószalagra Nagy Bélának a kezdetekről:

Mint hetedikes gimnazista, tornatanárom hívására kimentem a Városligetbe. Az egybegyűlt gárdát - valamennyien 15-16 évesek voltunk - tanárunk bemutatta egy idős úrnak, akit Stobbe Ferencnek hívtak. Misternek becézték, hiszen sokáig Angliában élt, és egyike volt a futball magyarországi meghonosítóinak. Stobbe mutatta meg nekünk a bűrlabdát és a szabályokat játék közben magyarázta.

Megszerettük az új sportot, s szinte minden szabad időnkben futballoztunk. Hamarosan én is kaptam egy labdát a születésnapomra, s azzal a Gellérthegy oldalában, a Búsuló Juhász melletti grondon játszottunk. Egyszer egy keménykalapos úr odalépett hozzám és megkérdezte, lenne-e kedvünk igazi futballpályán játszani? Ez az úr Malaky Mihály, az FTC egyik futballvezetője volt. Így kerültünk a hajdani Fradi-pályára, a Soroksári útra.

Társaim közül engem ítélték a legjobbnak, mert azonnal az első csapathoz irányítottak. Így én soha életemben nem játszottam ifjúsági csapatban, már 17 évesen az FTC felnőtt csapatában rúgtam a labdát. Eleinte jobbszélső is voltam, később már mindig a balszélen játszottam. A balösszekötő is az első időmben Kovács Géza volt, aki szintén középiskolába járt ekkor. Schlosser, a későbbi "párom" csak később jött az FTC-be. Vele igazi nagy balszárnyat alkottunk, mind az FTC-ben, mind a válogatottban. Schlosser önzetlen játékos volt, rendkívüli technikával rendelkezett. Nagy cselező volt, de soha nem lépte túl azt a határt, amellyel a csapatnak ártott volna. Mindig érezte, hol áll a Pataki, a Weisz Feri, vagy mondjuk én, és adta a labdákat a társainak. ? is az angol stílust játszotta, a hosszú, gyors passzokat, a szárnyakon való lerohanásokat forszírozta. Ez volt az FTC stílusa, ez a gyors támadó játék. A taktikánk nagyon egyszerű volt, a szélsők az alapvonalig futottak és a beadott labdákat Schlosser vagy Pataki kapura lötte vagy fejelte.

Nekem a gyorsaságom fejlesztése érdekében az akkori idők speciális tréningjét kellett végeznem. Gannon, a csapat angol erőtleni edzője egy labdát adott, és az oldalvonal mentén 100 métereket kellett futnom pace-makerek (iramdiktálók) társaságában. ?k labda nélkül vágáltak, én pedig labdát vezetve futottam - és nekem kellett gyorsabbnak lenni. Gannon ügyelt arra is, hogy a labda szinte ragadjon a rüsztműhöz, nem lehetett túlságosan hosszan szöktetni, csak a beadáskor rúghattam megfelelően nagyot a labdába.

1913-ban doktorált. Emlékezetes volt számára az a nap is, hiszen előtte nap még válogatott mérkőzést játszott Bécsben. Nem akármilyen válogatottban, hiszen abban 9 (!) FTC játékos szerepelt. 4:1-re győztek, majd egy lelkes Fradi-drukker hozta haza az autóján. Másnap a vizsgálbizottságnak az első szava a gratuláció volt: *“Borbás dr. tegnap Bécsben nagy dicsőséget szerzett a magyar sportnak.”*

Három esztendő múltán, 1916-ban kinevezték a főváros alügyészenek, ami igen tekintélyes állás volt. Budapest akkori főpolgármestere, Bárczi István baráti szavakkal győzködte az ifjú jogászt arról, hogy ez a munka egész embert kíván, egyebek mellett ezekkel a szavakkal is: *“Kérlek, gondolkozz, gladiátor maradsz-e, vagy ügyész?”* A válasz nem sokat késett: *“Pista bátyám, jövő héttől már nem leszek gladiátor.”* Levelet írt dr. Springer Ferencnek, az FTC elnökének és tájékoztatta a visszavonulási szándékáról, amit elfogadott.

Így ért véget egy csodálatos labdarúgó pályafutás, de ugyanekkor elkezdődött egy másik, a jogi karrier.

Dr. Borbás Gáspár 92 éves korában, 1976. szeptember 20-án hunyt el. Végrendelete szerint a családi gyáoszt hozzátartozói csak hónapokkal később jelezték.

Nagy Béla - Bordó bársonysapkában és Fradisták futballmezzben 1. című kötetének felhasználásával az összeállítást készítette: Horváth Károly

www.ftcbk.eu

Ajánló